

MAIG

**DIA INTERNACIONAL
DELS TREBALLADORS
I LES TREBALLADORES**

Discriminació de gènere al món del treball, l'eterna injustícia

El pròxim 1 de maig encara no el podem viure com estem acostumats. La prudència per la situació sanitària, així com les restriccions encara vigents, ens impedeixen sortir als carrers de manera massiva i manifestar-nos com fa més de 130 anys que fem els treballadors i treballadores de tot el món.

Tot i això, els motius per manifestar-nos són més vigents que mai. La crisi sanitària ha posat en relleu com els sectors més precaris han aguantat els serveis essencials en els pitjors moments; com molts treballadors i treballadores precaritzades han suportat el pes de tirar endavant sectors com la neteja, les cures, la salut o la distribució.

Ara que podem veure amb esperança el final d'aquest llarg túnel, és hora de posar sobre la taula la millora de condicions laborals de molts col·lectius. Però, sobretot, és hora de posar sobre la taula com les nostres companyes, amigues, germanes o mares, que representen la meitat de la població, segueixen sent discriminades en el món del treball.

Ho són per ocupar els llocs de treball pitjor remunerats tot i ser bàsics per a la societat, com les cures o la salut. Ho són quan en la darrera dècada el percentatge de dones amb contractes a temps parcial ha triplicat el dels homes (el 23 % davant el 7 %). Ho són quan la bretxa salarial és del 23 % en contra de les dones, i s'enfila fins al 37 % en el cas de les pensions.

Ho són quan la maternitat es converteix en una penalització laboral, fent que les dones amb in-

fants, per culpa de la desigualtat entre els permisos de maternitat/paternitat i de la manca de corresponsabilitat, tinguin set vegades més probabilitats que els homes de tenir un contracte a temps parcial, el doble de probabilitats d'estar a l'atur o el 20 % més d'opcions de tenir un contracte temporal.

És evident que els darrers 25 anys han representat molts avenços en la reducció de la bretxa de gènere en el món del treball. Però després de la crisi del 2008 aquesta convergència s'ha reduït i, en alguns casos, ha retrocedit.

Per als i les socialistes, una injustícia tan flagrant no pot ser tolerada de cap manera. No ens resignem a viure en un món on el sexe condicioni tota la vida laboral, independentment del teu mèrit o capacitat. No ens resignem a viure en un món on ser mare suposi renunciar a la carrera professional. Volem una societat més justa i igualitària.

Per això hem equiparat els permisos de maternitat i paternitat (per primer cop, des del 2021, són iguals), defensem la igualtat salarial per a treballs del mateix valor, hem recuperat la cotització a la seguretat social de les cuidadores no professionals, i defensem la corresponsabilitat al treball reproductiu d'homes i dones per aconseguir la igualtat efectiva tant a l'espai públic com al privat.

Però encara queda molt per fer. I mentre hi hagi la meitat de la ciutadania discriminada, aquesta no serà la societat que els i les socialistes volem.

**VISCA EL 1r DE MAIG,
VISCA LA LLUITA DE LES TREBALLADORES I TREBALLADORS DE TOT EL MÓN!**

#Som1deMaig

PSC/♥